

for at disse kan fortsætte deres kulturelle Opgave.

Under Handelsministeriet er der endvidere opført en Post, som jeg ønsker at knytte et Par Bemærkninger til. Det er de 20 000 Kr. til Rejseunderstøttelser for unge Handelsmænds videre Uddannelse i Udlandet. Dette Beløb forekommer mig alt for ringe i den Tid, vi gaar i Møde. Jeg ved meget vel, at der i de senere Aar ikke har været kvalificerede Ansøgere til disse 20 000 Kr. Men jeg ved ogsaa, at Forholdene i Udlandet har umuliggjort det for unge Handelsmænd at søge videre Uddannelse der, og den Tid kommer jo nu, da man kan vente, at vore dygtige og flittige unge Mænd paa Handelens Omraade vil søge denne Uddannelse, og man vil derfor blive nødsaget til at forhøje dette Beløb ganske betydeligt, ifald det skal række til og blive til virkelig Nytte for de flittige og dygtige, som ikke i alt for høj Grad bør udsættes for selv at maatte bære Udgifterne ved en saadan Uddannelse.

De Udtalelser, der faldt fra den højtærede Statsministers Side om de sociale Udgifter, har jeg hørt med Interesse. Med Tilfredshed lagde jeg Mærke til ikke alene Statsministerens Udtalelser om, at de egentlige Statsunderstøttelsesforanstaltninger burde vi se at komme bort fra, men ogsaa til Udtalelserne om, at man kunde vente Lovforslag om Statsstøtte til Invalidere saavel som til kronisk syge, samt om det store sociale Spørgsmaal om en bedre Alderdomsunderstøttelse gennem Aldersrente. Disse Forslag, som jo i Princippet bygger paa den Form for social Forsorg, som mit Parti ønsker lagt til Grund, nemlig Hjælp til Selvhjælp og lige Ret for alle Samfundsklasser, har alle mit Partis varmeste Sympati og varmeste Interesse.

Jeg har ligeledes lagt Mærke til, at Trontalen bebudede Genfremsættelse af Lærlingelovforslaget. Mit Parti forventer, at det Lovforslag, som den højtærede Regering vil fremsætte om Lærlingeforholdet, som er af saa stor Betydning for Dygtiggørelsen af Danmarks Ungdom, kommer til at hvile paa det bestaaende Grundlag med Bevarelse af det Tillidsforhold, som der hidtil har været mellem Læremesteren og Lærlingens Forældre. Vi haaber, at dette Lovforslag maa blive bygget paa de Hovedsynspunkter, hvorom Mindretallene i dette høje Ting samledes, da Lærlingelovforslagene i Fjor var til Behandling her i Tinget. Der er et andet Forhold, som ikke er nævnt, men som jeg mener trænger sig

stærkt paa sideordnet med Lærlingeforholdet. Det Forslag, som jeg i denne Henseende ventter paa, er et Lovforslag om Næringslovens Revision, og ærede Medlemmer af dette Ting vil sikkert forstaa, at det ikke er underligt, at Kravet om en Revision af vor gamle Næringslov trænger sig paa med Styrke. I en Tid som denne, da man ser, hvorledes der i den ene Handelsbranche efter den anden opdukkes det ene Fabriksudsalg efter det andet, som overflødig gør et tilsvarende Antal selvstændige erhvervsdrivende, vil det sikkert forstaaes, at Kravet rejses stærkere og stærkere om en Revision af Næringsloven af 1857, blandt andet, fordi man ønsker at faa ændret dette Forhold og faa stillet Fabrikant og Købmand lige. Ogsaa mange andre Ting vedrørende Næringsloven trænger sig paa, saaledes at man maa forvente, at den højtærede Handelsminister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette. Jeg tillader mig derfor at forespørge den højtærede Handelsminister, om han agter i denne Rigsdagssamling at fremsætte et Lovforslag om en hel eller delvis Revision af vor Næringslov, eller om Ministeren i modsat Fald vil nedsætte en Kommission til at forberede og gøre Indstilling om Næringslovens Revision.

Jeg ønsker ligeledes at røre ved et Spørgsmaal, som efter disse to Dages Forhandling synes mig at være blevet aktuelt. Der er af Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brosen, saavel som af Ordføreren for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Pitzner, blevet talt om 8 Timers Arbejdsdagen, og der er blevet talt om Arbejdsydelsen fra Tjenestemændenes Side. Jeg maa sige, at vort Partis Stilling til Tjenestemændenes Arbejdsydelse, da disses Lønningsforhøjelser vedtoges, sikkert var den rigtige — man vil fra disse Partiers Side sikkert ogsaa nu kunne se det —, nemlig, at Statens Tjenestemænd ikke skulde give sig af med at drive Privaterhverv. Jeg nødsages til at rejse dette Spørgsmaal nu igen med Bemærkning, at vi fra vor Side var medvirkende til at yde Tjenestemændene Lønforhøjelse, og vi ønskede, at vore Tjenestemænd skulde leve under gode Kaar, have en saadan Løn af Staten, at de kunde leve deraf, men vi krævede den Gang, at naar de fik denne Løn, maatte de til Gengæld ikke gribe ind i det private Erhverv, men skulde yde Staten deres hele Arbejdsevne. Efter de Udtalelser, som i disse Dage er faldet, ser det ud til, at man fra Venstres og det konservative Folkepartis Side har For-